

LA VEU DEL PAPA LLEÓ XIV

«Déu t'estima com ets, però et somia millor!»

Quan us vingui la temptació de sentir-vos inferiors i penseu que no val la pena seguir endavant, «alceu la vostra mirada» cap a Aquell que, a través de la presència de tantes persones, mai no deixa de mostrar-vos el seu amor i proximitat. Encara que l'aclaparament i la tristesa marquin alguns moments del vostre camí, recordeu que els errors de la vida no determinen la identitat d'una persona.

Sant Agustí, en les seves *Confessions*, ens comparteix el seu itinerari vital i ens en parla; si confiem en la gràcia divina i ens deixem guiar i transformar per ella, descobrim com en la nostra vida el passat no condemna el futur, sinó que ens ofereix la possibilitat de canviar les nostres decisions i eleccions. Fem espai al Senyor en el nostre cor i busquem el seu rostre. Deixem-nos acompanyar pel seu amor. Aferrem-nos a Ell, que ens convida contínuament a l'esperança i ens mostra un horitzó meravellós que cap barrera física ens pot impedir assolir. Avui, Ell continua parlant-nos en allò profund de les nostres consciències per fer-nos descobrir que té el seu estatge enmig nostre. Només espera que li donem una oportunitat. Benvolguts amics i amigues, us convido a seguir somiant el somni de Déu. A cadascú us dic: Déu t'estima com ets, però et somia millor! El Senyor ens permet a tots començar sempre de nou, ja que ser humà i ser cristià no consisteix en no equivocar-se si-

nó en créixer en la capacitat de convertir-se, penedir-se, esmenar-se i, sobretot, de reconciliar-se i de perdonar. Us encomano de manera particular a la intercessió maternal de la Mare de Déu de la Mercè i amb tot afecte demano al Senyor que us beneeixi. Moltes gràcies.

Salutació del papa Lleó XIV
en el Centre Penitenciari
Brians 1 (Barcelona).
Dimecres 10 de juny de 2026

REFLEXIONS

Un llibre que pot canviar la vida

La lectura enriqueix i modela el nostre caràcter. Llegir pot convertir-se en un moment d'esbarjo, de reflexió, de silenci i de trobada amb Jesús. Tota lectura espiritual ajuda a créixer en intimitat amb Ell i a conèixer més Déu. Tot allò que llegim es va fent vida en nosaltres, enfortint la nostra manera de pensar i de viure com a cristians. De vegades tenim aquell llibre que ens han regalat o que ens han recomanat i l'acabem deixant de banda, pensant que ja hi haurà temps. Tanmateix, poques coses poden acompanyar-nos tant en el creixement personal i cristià com una bona lectura.

Llegir no és només informar-se o entretenir-se. Llegir bé és formar-se interiorment. Un bon llibre va modelant el cor, afinant la mirada i eixamplant l'ànima. I, des de la fe, això adquireix un valor encara més profund: pot convertir-se en una autèntica trobada amb el Senyor. La tradició cristiana sempre ha concedit un lloc privilegiat a la lectura. Pensem en la vida de sants com sant Francesc d'Assís, que descobria Déu en la creació; o santa Teresa de Jesús, que trobava en els llibres un camí cap a la pregària profunda; o santa Teresina de l'Infant Jesús, la senzillesa de la qual continua tocant tants cors. Les seves vides, llegides amb calma, no només inspiren: interpel·len, desperten i conviden a fer un pas més.

Un bon llibre espiritual ens ajuda a identificar-nos amb Crist. Ens ense-

nya a pensar com Ell, a mirar la vida amb la seva mateixa llum. Però perquè això succeeixi, cal una cosa que avui escasseja: temps i silenci. Llegir sense presses, assaborint les paraules, deixant que una frase penetri en el cor. De vegades n'hi ha prou amb una sola línia per canviar el rumb d'un dia... o d'una vida.

A més, la lectura pot convertir-se en pregària. No es tracta només d'entendre, sinó de dialogar amb Déu a partir d'allò que hem llegit. Una paraula de l'Evangeli, un testimoni, una reflexió... tot pot ser portat al cor i convertir-se en conversa amb el Senyor.

Potser pensem que no tenim temps. Però, en el fons, és una qüestió de prioritats. També el descans pot ser fecund si deixem espai per a allò que ens ajuda a créixer.

Aquest estiu —o en qualsevol moment de l'any— pot ser una bona ocasió per recuperar el gust per la lectura. Potser, en aquestes pàgines que ens esperen, el Senyor té alguna cosa a dir-nos. I quan Déu parla al cor, res no torna a ser igual.

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jo 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

25. ■ Dimarts [2Te 2,1-3a.14-17 / Sl 95 / Mt 23,23-26]. Lleida i Urgell: □ Sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund.

Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago).

26. □ Dimecres [2Te 3,6-10.16-18 / Sl 127 / Mt 23,27-32]. Santa Teresa de Jesús Jomet (Aitona, 1843 - Llíria, 1897), vg., fund. Germanes dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran.

27. □ Dijous [1C 1,1-9 / Sl 144 / Mt 24,42-51]. Santa Mònica, mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. □ Divendres [1C 1,17-25 / Sl 32 / Mt 25,1-13]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i dr. de l'Església; beat Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia; sant Julià, mr. (s. IV); sant Hermes, mr. (s. II).

29. ■ Dissabte [1C 1,26-31 / Sl 32 / Mc 6,17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste.

30. ■ Diumenge vinent, XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 20,7-9 / Sl 62 / Rm 12,1-2 / Mt 16,21-27]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

Diumenge XXI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església»

Fa algunes setmanes que vam rebre el papa Lleó XIV que va suscitar un gran entusiasme en totes les ciutats que va visitar. Va ser degut precisament al fet de ser el successor de Pere, el qual com veiem a l'evangeli d'avui, Jesús va constituir com a pedra fonamental de la seva Església. Però l'escena de l'evangel·li comença amb la pregunta de Jesús: *Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?* És com una mena d'enquesta. La resposta bàsicament és que el consideraven *un profeta*. Però a Jesús li interessa més què en pensen els seus deixebles: *I vosaltres, qui dieu que soc?* Aquí la resposta de Pere és clara: *Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu*, una resposta perfecta, *revelada*, com diu Jesús, *pel Pare*. A partir d'aquesta confessió, d'aquesta fe, hi ha l'afirmació de Jesús: *Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església*. Adonem-nos que és l'Església de Crist, no la de Pere o la dels altres apòstols. Per això pot dir Jesús: *Les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir*. És l'Església de Crist, l'Església del Fill de Déu i per això cap força del mal, ni de la mort no podrà res contra ella. El Papa, sigui el que sigui, és punt de referència de la nostra fe: *Tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel*. D'aquí les paraules de sant Ambrós: «On hi ha Pere allí hi ha l'Església». Hem d'estar units a aquell que ens garanteix la nostra fe, la fe que va confessar Pere. Per això la nostra adhesió al Papa no és igual que el seguiment d'un polític que ens atreu per les seves idees. La primera lectura parla d'Eliaquim a qui Déu donarà *la clau del palau de David i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir*. Donar-li la clau és donar-li el poder sobre el palau de David. Ens recorda les paraules de Crist a Pere. Només en comunió de fe i d'amor amb Pere, amb el Papa, participant de la fe que va manifestar l'apòstol, tenim la certesa de viure en la veritable Església de Crist contra la qual no pot res cap mal ni la Mort.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 22,19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eliaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare.»

► Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'en camina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.» Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc?» Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.» Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.» Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

► Lectura del llibre de Isaïas (Is 22,19-23)

Esto dice el Señor a Sobnà, mayordomo de palacio: «Te echaré de tu puesto, te destituirán de tu cargo. Aquel día llamaré a mi siervo, a Eliaquín, hijo de Esquías, le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén y para el pueblo de Judá. Pongo sobre sus hombros la llave del palacio de David: abrirá y nadie cerrará; cerrará y nadie abrirá. Lo clavaré como una estaca en un lugar seguro, será un trono de gloria para la estirpe de su padre.»

► Salmo responsorial (137)

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandonas la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / porque escuchaste las palabras de mi boca; / delante de los ángeles tañeré para ti; / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre: / por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera tu fama. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandonas la obra de tus manos. R.

► Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 11,33-36)

¡Qué abismo de riqueza, de sabiduría y de conocimiento el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué irastreables sus caminos! En efecto, ¿quién conoció la mente del Señor? O ¿quién fue su consejero? O ¿quién le ha dado primero para tener derecho a la recompensa? Porque de él, por él y para él existe todo. A él la gloria por los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?». Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo del Dios vivo». Jesús le respondió: «¡Bienaventurado tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado ni la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos. Ahora yo te digo: tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra quedará atado en los cielos, y lo que desates en la tierra quedará desatado en los cielos». Y les mandó a los discípulos que no dijese a nadie que él era el Mesías.